

DOMSTOLENS DOM
av den 11 mars 1980*

I mål 104/79

har Pretura di Bra till domstolen gett in en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 177 i EEG-fördraget i det mål som pågår vid den nationella domstolen mellan

Pasquale Foglia, Santa Vittoria d'Alba,

och

Mariella Novello, Magliano Alfieri.

Begäran avser tolkningen av artiklarna 92 och 95 i EEG-fördraget.

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden H. Kutscher, avdelningsordförandena A. O'Keeffe och A. Touffait samt domarna J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, Mackenzie Stuart, G. Bosco, T. Koopmans och O. Due,

generaladvokat: J.-P. Warner,
justitiesekreterare: A. Van Houtte,

meddelar följande

dom

DOMSKÄL

- 1 Genom beslut av den 6 juni 1979, som inkom till domstolen den 29 juni 1979, har Pretura di Bra i enlighet med artikel 177 i EEG-fördraget ställt fem frågor rörande tolkningen av artiklarna 92, 95 och 177 i fördraget.

* Rättegångsspråk: italienska.

- 2 Tvisten vid Pretura di Bra rör leveranskostnader som sökanden Pasquale Foglia, vinhandlare etablerad i Santa Vittoria d'Alba i provinsen Cueno, Piemonte, Italien, har betalat för att till Menton i Frankrike sända några lådor italienskt likörvin som han sålt till motparten, Mariella Novello.
- 3 Det framgår av handlingarna i målet att försäljningsavtalet mellan Pasquale Foglia och Mariella Novello föreskriver att eventuella avgifter som krävs av italienska eller franska myndigheter i strid med systemet med fri rörlighet för varor mellan de två länderna, eller som i varje fall är felaktiga, inte skall bäras av Mariella Novello. Pasquale Foglia införde en liknande klausul i sitt avtal med företaget Danzas som fick i uppdrag att transportera likörvinslådorna till Menton. I denna klausul föreskrevs att sådana rättsstridiga eller felaktiga avgifter inte skulle bäras av Pasquale Foglia.
- 4 I beslutet om hänskjutande konstateras att endast det belopp som betalats som konsumtionsavgifter vid införseln av likörvinet till Frankrike är föremål för tvisten. Det framgår av handlingarna i målet och av förhandlingarna vid EG-domstolen, att dessa konsumtionsavgifter utan invändningar betalats till den franska myndigheten av Danzas. Beloppet ingick i den transportfaktura som Danzas lämnade till Pasquale Foglia och som denne betalade. Mariella Novello vägrade betala det sistnämnda beloppet till Pasquale Foglia och motiverade detta med den klausul som uttryckligen införts i försäljningsavtalet beträffande rättsstridiga eller felaktiga avgifter.
- 5 De invändningar som framförts av Mariella Novello har av Pretura di Bra förståtts så att det görs gällande att den franska lagstiftningen om konsumtionsavgifter på likörvin är ogiltig med hänsyn till artikel 95 i EEG-fördraget.
- 6 Pasquale Fогlias hållning i målet vid Pretura di Bra kan betecknas som neutral. Pasquale Foglia har nämligen framhållit att det belopp som motsvarar de franska konsumtionsavgifterna i varje fall inte skall bäras av honom; om dessa avgifter uppburits lagligen skall de bäras av Mariella Novello; om de var rättsstridiga skall de däremot bäras av Danzas.
- 7 Denna ståndpunkt föranledde Pasquale Foglia att av den nationella domstolen begära tillstånd att vid sidan av Mariella Novello instämma företaget Danzas i egenskap av tredje man med intresse i saken. Domstolen ansåg emellertid att den inte kunde ta ställning till denna begäran utan att dessförinnan ha löst frågan om uppburden av de konsumtionsavgifter som betalats av Danzas var i överensstämmelse med eller stred mot bestämmelserna i EEG-fördraget.

- 8 Parterna i målet vid den nationella domstolen lade vid Pretura di Bra fram en rad handlingar som gjorde det möjligt för den domstolen att bedöma den franska lagstiftningen beträffande beskattning av likörvin och jämförbara produkter. Domstolen drog därav slutsatsen att den lagstiftningen kännetecknades av en "allvarlig diskriminering" till skada för italienskt likörvin och italienska naturligt alkoholstarka viner genom särskilda regler för franska likörviner betecknade "vins doux naturels" och skattelättnader för vissa franska naturligt alkoholstarka viner med ursprungsbeteckning. På grundval av den slutsatsen har den domstolen formulerat de frågor som ställts till EG-domstolen.
- 9 I sina skriftliga yttranden till domstolen har parterna i målet vid den nationella domstolen på i stort sett identiskt sätt beskrivit den skattediskriminering som enligt dem kännetecknar den franska skattelagstiftningen beträffande likörvin. Båda parter anser att den lagstiftningen är oförenlig med gemenskapsrätten. Under det muntliga förfarandet vid domstolen har Pasquale Foglia framfört att hans medverkan i målet vid EG-domstolen beror på att hans företag, såväl individuellt som i egenskap av företag tillhörigt en viss kategori av italienska ekonomiska aktörer, har intresse av att de rättsliga problem som väckts genom tvisten blir lösta.
- 10 Det framgår alltså att parterna i målet vid den nationella domstolen avser att få det franska skattesystemet för likörvin underkänt genom en rättegång vid en italiensk domstol mellan två enskilda parter, som är överens om vilket resultat de vill uppnå och som infört en klausul i sitt avtal i syfte att få den italienska domstolen att uttala sig på den punkten. Denna konstruktions artificiella karaktär framstår än klarare då de former för talan som enligt fransk rätt finns gentemot konsumtionsavgifter inte har utnyttjats av företaget Danzas, som ändå hade ett klart intresse av att göra detta med tanke på den avtalsklausul som även det företaget var bundet av. Härtill kommer att Pasquale Foglia utan invändningar betalade det företagets faktura, i vilken det belopp som betalats som avgift var inkluderat.
- 11 Den uppgift som domstolen tilldelas genom artikel 177 i fördraget består i att tillhandahålla alla domstolar inom gemenskapen de tolkningselement beträffande gemenskapsrätten som dessa domstolar behöver för att lösa de reella tvister som föreläggs dem. Om domstolen genom arrangemang av ovan angivet slag var förpliktigad att fälla avgöranden, skulle detta äventyra hela det system med olika former av talan som står till de enskildas förfogande till skydd mot skattelagstiftning som strider mot fördragets bestämmelser.

- 12 Därav följer att de frågor som den nationella domstolen ställt, med tanke på omständigheterna i målet, inte faller inom ramen för det rättskipningsuppdrag som EG-domstolen har enligt artikel 177 i fördraget.
- 13 Domstolen är alltså inte behörig att avgöra de frågor som ställts av den nationella domstolen.

Rättegångskostnader

- 14 De kostnader som har förorsakats Frankrikes regering och Europeiska gemenskapernas kommission, som har inkommit med yttrande till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN

– angående de frågor som genom beslut av den 6 juni 1979 förts vidare av Pretura di Bra – följande dom:

Domstolen är inte behörig att avgöra de frågor som ställts av den nationella domstolen.

Kutscher	O'Keefe	Touffait	Mertens de Wilmars	Pescatore
Mackenzie Stuart		Bosco	Koopmans	Due

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 11 mars 1980.

A. Van Houtte
Justitiesekreterare

H. Kutscher
Ordförande